23 இலங்கைச் சமய நிறுவனங்கள்

(01) சைவபரிபாலனசபை

காலத்தின் தேவையே சமுதாயத்தில் சில தலைவர்களையும், இயக்கங்களையும், கூட்டு முயற்சிகளையும் உருவாக்குகின்றது. இலங்கை வாழ் சைவத் தமிழ்ச் சமூகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப் பாணத்தில் நிலவிய சமய, சமூக, கலாசார சூழ்நிலைகள் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், சேர்.பொன்.இராமநாதன் போன்ற சமுதாயக் காவலர்கள் உருவாக வழிவகுத்தது. நாவலர் மறைவின் பின்னிருந்த சூழ்நிலைகள் யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபை, சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் போன்ற பெரும் நிறுவனங்கள் உதயமாகக் காரணமாயிருந்தன.

15ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் வந்து யாழ்ப்பாணத்தை ஆக்கிரமித்த காலத்தில் இலங்கையில் பண்டைக்காலத்திலிருந்து போற்றிப் பேணப்பட்ட சைவசமயம் நிலைகுலையத் தொடங்கியதும், சைவக் கோயில்கள் இடித்தழிக்கப்பட்டதும் சைவக் கிரியைகள், அனுட்டானங்கள், கல்விமுறைமை முடக்கப்பட்டதும் நாம் அறிந்ததே. அரசினால் சைவ மக்களின் கல்விமுறை பற்றிக் கவனம் எடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக தமிழ்ச்சிறார்கள், சைவச்சிறார்கள் செறிந்து வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்கள் கல்வியறிவு மேம்பாட்டிற்கென தகுந்த கல்வி முறைமை வகுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சைவ சாதனைகளையும், சமயக்கல்வியையும் ஒரு சிலர் மறைவாகப் பயின்று வரலாயினர். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், பல கத்தோலிக்கக் கோவிற் பற்றுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, உத்தியோகம் பெற விரும்புவோர் சார்பான கல்வியைக் கத்தோலிக்கக் குருமாரே போதித்தனர். இவ்வாறே போர்த்துக்கேயருக்குப் பின் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ சமயமும், கிறிஸ்தவ மதம் சார்பான ஆங்கிலமொழிமூலக் கல்வியும் 32 கோவிற்பற்றுக்களின் மூலம் வழங்கப்படலாயிற்று. யாழ்ப்பாண மக்களில் அனேகர் சைவநெறி ஆசாரங்களைக் கைநழுவவிடாது, தத்தம் வீடுகளில் சைவர்களாயும், வெளியிடங்களிற் போலிக் கிறிஸ்தவர்களாயும் நடந்துகொண்டனர்.

மேலும் ஒல்லாந்தராட்சிக் காலத்தின் இறுதியில் அழிக்கப்பட்ட தமது சைவக்கோயில்களை மீளக்கட்டவும் சைவப்பாடசாலைகளை நடத்தவும்